

UCHWAŁA Nr IX/81/2019
Rady Gminy Żołyńia
z dnia 16 września 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Żołyńia

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. - Dz. . 2019 r., poz. 506 ze zm.) w związku z art. 229 pkt 3 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. - Dz.U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), Rada Gminy Żołyńia uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi złożonej przez Pana (...) * i Panią (...) * na działalność Wójta Gminy Żołyńia oraz po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Żołyńia w sprawie zarzutów postawionych w skardze, uznaje skargę za bezzasadną, z przyczyn podanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Żołyńia, zobowiązując go do powiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi, poprzez przesłanie skarżącej odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

mgr Piotr Foryt

** Wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych skarżącej na podstawie przepisów art. 5 i art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).*

*Załącznik
do uchwały Nr 81/19/2019
Rady Gminy Żołynia
z dnia 16 września 2019 r.*

UZASADNIENIE

W dniu 22 lipca 2019 r. do Rady Gminy Żołynia wpłynęło pismo Dyrektora Departamentu Postępowań Kontrolnych Centralnego Biura Antykorupcyjnego w Warszawie, przekazujące skargę Pana (...) i Pani (...) wskazującą na rzekome nieprawidłowości w działaniu Urzędu Gminy Żołynia. Ponieważ kierownikiem ww. urzędu jest Wójt Gminy Żołynia, skarga ta jest w istocie skargą na Wójta Gminy Żołynia. Zgodnie z art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. - Dz. U. z 2019 r., poz. 506 ze zm.), a także art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. - Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), zwanej dalej w skrócie „K.p.a.”, skargi na działania wójta rozpatruje rada gminy. W związku z powyższym Przewodniczący Rady Gminy Żołynia przekazał skargę wraz z całą dokumentacją zgromadzoną w tej sprawie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Żołynia z prośbą o przedstawienie radzie gminy stanowiska komisji w sprawie zarzutów postawionych w skardze.

W toku postępowania wyjaśniającego rozpatrzono przedstawione poniżej zarzuty skarżących oraz wyjaśnienia Wójta Gminy Żołynia, stanowiące odniesienie się do podniesionych przez skarżących zarzutów.

Skarżący postawili Wójtowi Gminy Żołynia:

- 1) zarzut beczynności w sprawie właściwego utrzymania dróg, zdaniem skarżących będących własnością Gminy Żołynia, biegnących wśród pól pomiędzy ul. Górską i ul. Mickiewicza, na dzień złożenia skargi figurujących w rejestrze gruntów prowadzonym przez Starostę Powiatu Łąncuckiego jako dwie działki drogowe będące w samoistnym posiadaniu Gminy Żołynia, zarzut beczynności polegającej na zaniechaniu działań wobec osób trzecich, które poprzez zajęcie gruntów ww. działek drogowych doprowadziły do ich zawężenia, skutkującego uniemożliwieniem normalnego funkcjonowania gospodarstwa rodzinnego skarżącej Pani (...) z powodu braku możliwości dojazdu do pól oraz pokrzyżowaniem planów skarżącego Pana (...) dotyczących zakupu działki znajdującej się przy ww. działkach drogowych, ponieważ zdaniem skarżącego potencjalny zakup wiązałby się z ryzykiem braku dostępu do drogi;
- 2) zarzut tolerowania strat majątkowych ponoszonych przez Gminę Żołynia występujących wskutek niepobierania opłat i podatków od osób, które zajęły i korzystają z nieruchomości Gminy Żołynia (działek drogowych, o których mowa w punkcie 1);
- 3) zarzut nieodpowiadania na pytania kierowane do urzędu gminy przez skarżącego Pana (...).

Wójt Gminy Żołynia w następujący sposób ustosunkował się do zarzutów podniesionych w skardze:

Ad 1. Na dzień złożenia skargi sporne działki drogowe figurowały w rejestrze gruntów prowadzonych przez Starostę Powiatu Łąncuckiego jako będące w samoistnym posiadaniu przez Gminę Żołynia, przy czym zaznaczyć należy, że w rejestrze tym nie ma wzmianki o prowadzeniu dla nich ksiąg wieczystych. Ponadto stwierdzić trzeba, iż sam fakt wpisania Gminy Żołynia w rejestrze gruntów wskazanych powyżej działek, jako samoistnego posiadacza, w sytuacji, gdy Gmina Żołynia faktycznie nie jest posiadaczem samoistnym tych działek z uwagi na to, że nie włada wskazanymi powyżej działkami tak jak właściciel (ww. działki nie są bowiem drogami publicznymi, gmina nie czyniła na nie nakładów finansowych, nie prowadziła prac modernizacyjnych, tak jak ma to miejsce w przypadku normalnego

zarządzania drogami pozostającymi w gestii gminy), nie uprawnia Gminy Żołynia do wystąpienia do osób, które w ocenie skarżących bezprawnie władają tymi nieruchomościami, z żądaniem ich wydania oraz do wystąpienia przez nią do Sądu Rejonowego w Łąncucie z roszczeniem windykacyjnym. Po przebadaniu przez upoważnionego przez Wójta Gminy pracownika Urzędu Gminy Żołynia dokumentów wchodzących w skład zbioru dokumentów prowadzonych przez Sąd Rejonowy w Łąncucie – V Wydział Ksiąg Wieczystych okazało się, że działki będące przedmiotem skargi, posiadały w przeszłości tzw. księgę dawną - stary austriacki wykaz hipoteczny. Nieruchomość (parcela) miała w nim swoją liczbę wykazu hipotecznego, to jest tzw. „Lwh”, a wspomniany wykaz hipoteczny to odpowiednik dzisiejszej księgi wieczystej. Należy tutaj wskazać, iż księgi dawne mimo, że utraciły moc prawną, nadal zachowują znaczenie dokumentów. To na ich podstawie wydawane są przez sąd wieczystoksięgowy zaświadczenia z ksiąg dawnych (zamkniętych), które mają walor dokumentu urzędowego. Ze wstępnej analizy tego zbioru dokumentów przeprowadzonej przez upoważnionego przez Wójta Gminy Żołynia pracownika urzędu gminy wynikało, że w Lwh widnieją wymienione z imienia i nazwiska osoby fizyczne, właściciele działek drogowych, których dotyczy skarga. Osoby te bądź ich następcy prawni są aktualnie właścicielami działek spornych działek drogowych i to im, a nie Gminie Żołynia, przysługuje roszczenie przeciwko osobom, które zdaniem skarżących zajęli sporne grunty. Niezwłocznie po powzięciu informacji wynikających ze wspomnianych wyżej ksiąg dawnych, Wójt Gminy Żołynia wystąpił do Starosty Łąncuckiego z wnioskiem o zmianę wpisów w rejestrze gruntów, zgodnie z istniejącą w tej sprawie dokumentacją. Stosowne zmiany zostały naniesione przez Starostę Łąncuckiego z dniem 10 września 2019 r. Od tego momentu w rejestrze gruntów, jako właściciele działek będących przedmiotem skargi, widnieją osoby fizyczne, niegdyś wykazane w omówionych wyżej dawnych wykazach hipotecznych. Tak więc Gmina Żołynia nie miała i nie ma uprawnień do wystąpienia przeciwko osobom, które w ocenie skarżących bezprawnie władają częścią nieruchomości będących przedmiotem skargi. Tym samym zarzut beczynności Wójta Gminy Żołynia w sprawie właściwego utrzymania dróg, o których mowa powyżej, jest chybiony, co oznacza, iż omawianą w tym punkcie część skargi należy uznać za bezzasadną.

Ad 2. Ponieważ do tej pory w rejestrze gruntów Gmina Żołynia figurowała jako samoistny posiadacz działek będących przedmiotem sporu, dochody podatkowe z tego tytułu miały jedynie postać operacji księgowej, w której płatnikiem i odbiorcą była Gmina Żołynia. Aktualnie, w związku z uwidocznieniem w dniu 10 września 2019 r. w rejestrze gruntów właścicieli działek będących przedmiotem sporu, Wójt Gminy Żołynia w najbliższym czasie podejmie działania mające na celu ustalenie kręgu osób zobowiązanych do opłacania podatku od tychże nieruchomości (najprawdopodobniej będą to już spadkobiercy właścicieli ww. działek, o wskazanie których Wójt Gminy Żołynia wystąpi do Sądu Rejonowego w Łąncucie, składając stosowny wniosek o stwierdzenie nabycia spadku). Następnie osobom zobowiązanym do płacenia podatku od nieruchomości - po uprzednim wszczęciu postępowania w trybie przepisów ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity - Dz. U. 2018 r., poz. 800 ze zm.) oraz ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. - Dz.U. z 2019 r., poz. 1170 ze zm.) - zostaną wydane przez Wójta Gminy Żołynia, jako organ podatkowy, decyzje wymiarowe ustalające wysokość podatku od nieruchomości. W świetle przedstawionych powyżej okoliczności nie można zatem zgodzić się z zarzutem skarżących, jakoby Wójt Gminy Żołynia tolerował ponoszenie przez Gminę Żołynia strat majątkowych. Tym samym omawiana w tym punkcie część skargi jest bezzasadna.

Ad 3. Zarzut nieodpowiadania skarżącym na pytania kierowane do Urzędu Gminy Żołynia dotyczy korespondencji prowadzonej ze skarżącym Panem (...)* jeszcze przed wpływem skargi do organu właściwego do jej rozpatrzenia, o którym mowa w art. 229 pkt 3

K.p.a., gdyż po jej przekazaniu do Rady Gminy Żołynia (nadmienić przy tym należy, że przekazanej radzie gminy nie bezpośrednio przez skarżących, a przez Dyrektora Departamentu Postępowań Kontrolnych Centralnego Biura Antykorupcyjnego w Warszawie, do którego skargę wysłali skarżący, kierując ją również do biura Posła na Sejm RP Kazimierza Gołojucha, do Prokuratury Generalnej oraz do Biura Prezesa Partii Prawo i Sprawiedliwość) skarżący nie zwracali się do Wójta Gminy Żołynia z pytaniami. Skarżący Pan (...) * uprzednio dwukrotnie zwrócił się do Urzędu Gminy Żołynia z pytaniami w sprawie będącej później przedmiotem skargi. Korespondencję w tej sprawie przesłał pocztą elektroniczną na adres e-mail Urzędu Gminy Żołynia w dniach: 19 czerwca 2019 r. i 27 czerwca 2019 r. W odpowiedzi na wskazane w zdaniu poprzednim pisma Pana (...) * w dniu 18 lipca 2019 r. Wójt Gminy Żołynia przygotował i wysłał pocztą tradycyjną na adres wskazany przez skarżącego obszernie wyjaśnienie stanu faktycznego zaistniałego w przedmiotowej sprawie. W piśmie tym przedstawił szczegółową argumentację przemawiającą za tym, że Gmina Żołynia nie ma uprawnień do wystąpienia przeciwko osobom, które zdaniem pytającego bezprawnie władają nieruchomościami, o których mowa w później złożonej skardze (argumentacja ta przedstawiona została w punkcie Ad 1. niniejszego uzasadnienia). Dodatkowo Wójt Gminy Żołynia precyzyjnie (z powołaniem się na stosowne przepisy prawa) wskazał pytającemu kroki prawne możliwe do podjęcia w celu zabezpieczenia interesów osób, które później w sprawie niniejszej stały się stronami skarżącymi działalność wójta. W szczególności Wójt Gminy Żołynia poinformował pytającego, że osobom, które do tej pory korzystały z ww. działek jako dróg dojazdowych w celu dojazdu do swoich nieruchomości, przeciwko tym którzy naruszyli posiadanie, przysługuje roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Wskazał również możliwość żądania od właścicieli gruntów sąsiednich ustanowienia za wynagrodzeniem potrzebnej służebności drogowej, to jest tzw. drogi koniecznej. W świetle powyższych wyjaśnień zarzut nieodpowiadania przez Wójta Gminy Żołynia na pytania kierowane do urzędu gminy przez skarżącego Pana (...) * należy uznać za nieuzasadniony, tym samym omawiana w tym punkcie część skargi jest bezzasadna.

Po zapoznaniu się z zarzutami skarżących postawionymi Wójtowi Gminy Żołynia oraz odpowiedzią na nie przedstawioną przez wójta, a także w oparciu o stanowisko przekazane Radzie Gminy Żołynia przez Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Gminy Żołynia stwierdziła, że żaden ze wskazanych zarzutów nie znalazł potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie niniejszej materiale dowodowym, wobec czego skargę złożoną przez Pana (...) * i Panią (...) * należało uznać w całości za bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCY RADY

mgr Piotr Foryt

* *Wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych skarżącej na podstawie przepisów art. 5 i art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).*